

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Kontor: Udlændingekontoret
Sagsnr.: 2014-960-0024
Dok.: 1134183

U D K A S T

**Forslag
til
Lov om ændring af udlændingeloven**
(Mulighed for genoptagelse af visse sager om
familiesammenføring med børn)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 863 af 25. juni 2013, som ændret senest ved lov nr. 85 af 28. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 16, 1. pkt., ændres ”land” til: ”land”.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. En udlænding, der i perioden fra og med den 1. juli 2004 til og med den 19. juni 2012 er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 16, eller har fået afvist en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, under henvisning til, at udlændingen ikke havde lovligt ophold her i landet, havde fået fastsat en udrejsefrist eller havde en anden an-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

søgning om opholdstilladelse under behandling, jf. udlændingelovens § 9, stk. 21, kan få sin sag genoptaget, hvis udlændingen

- 1) i det væsentlige har opholdt sig i her i landet i perioden fra afslaget eller afvisningen af ansøgningen og indtil det fyldte 18. år eller, hvis udlændingen er under 18 år, indtil tidspunktet for indgivelsen af anmodning om genoptagelse,
- 2) ikke er udvist ved dom for strafbart forhold begået her i landet eller er idømt betinget eller ubetinget fængsel for strafbart forhold begået her i landet,
- 3) ikke efter det fyldte 18. år har fået dækket udgifter til underhold efter udlændingelovens § 42 a, stk. 2, og
- 4) indgiver anmodning om genoptagelse senest den 1. januar 2015.

Stk. 3. Ved behandlingen af sager, der genoptages efter stk. 2, finder udlændingelovens § 9, stk. 16, anvendelse. Det skal ved vurderingen indgå, om udlændingen på tidspunktet for indgivelsen af anmodningen om genoptagelse var velintegreret i det danske samfund.

Stk. 4. Hvis en sag genoptages efter stk. 2, finder udlændingelovens § 9, stk. 21, ikke anvendelse.

Stk. 5. En anmodning om genoptagelse, jf. stk. 2, kan tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis særlige grunde taler derfor.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

2. Mulighed for genoptagelse af visse sager om familiesammenføring med børn

2.1. Gældende ret

2.2. Lovforslagets udformning

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder mv.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen indgik den 19. marts 2014 en aftale med Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti om at gennemføre en ændring af udlændingeloven, som skal sikre, at der gives mulighed for genoptagelse af visse sager om familiesammenføring med børn.

Aftalen blev indgået på baggrund af, at aftaleparterne har noteret sig, at der er en gruppe børn og unge, som har fået afslag efter de tidligere gældende regler om familiesammenføring med børn, og som på trods heraf er blevet i Danmark i en årrække og er blevet velintegrerede i det danske samfund.

Aftaleparterne finder, at disse børn og unge som udgangspunkt ikke kan bebrejdes den vanskelige situation, de er kommet i, da det først og fremmest skyldes deres forældre, at børnene og de unge har opholdt sig i Danmark uden opholdstilladelse. Aftaleparterne er derfor enige om, at denne særlige gruppe af børn og unge skal have mulighed for at få genoptaget og behandlet deres sag efter de mere lempelige regler om familiesammenføring med børn, som et bredt flertal i Folketinget vedtog i 2012.

Aftaleparterne er endvidere enige om, at en sag kun skal kunne genoptages, hvis barnet eller den unge har fået afslag efter de regler om familiesammenføring med børn, som var gældende i perioden fra og med 1. juli 2004 og indtil lov nr. 566 af 18. juni 2012 trådte i kraft den 20. juni 2012, og i det væsentlige har opholdt sig her i landet i perioden fra afslaget og

indtil det fyldte 18. år eller – hvis den pågældende er under 18 år – i det væsentlige har opholdt sig her i landet indtil tidspunktet for indgivelse af anmodning om genoptagelse. Der bør endvidere stilles krav om, at barnet eller den unge ikke er blevet udvist for kriminalitet eller idømt betinget eller ubetinget fængsel, og at udlændingen ikke efter det fyldte 18. år har modtaget ydelser til underhold i medfør af udlændingelovens § 42 a, stk. 2. Desuden fastsættes en frist for indgivelse af ansøgning om genoptagelse på 6 måneder fra lovens ikrafttræden.

Aftaleparterne er endvidere enige om, at sager, der genoptages, skal behandles efter de regler om familiesammenføring med børn, som blev indført med ikrafttræden den 20. juni 2012, jf. lov nr. 566 af 18. juni 2012, og det skal indgå, om barnet eller den unge i dag er velintegreret i Danmark.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre den politiske aftale.

2. Genoptagelse af visse sager om familiesammenføring med børn

2.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, kan der gives opholdstilladelse til et ugift mindreårigt barn under 15 år af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver og ikke gennem fast samlivsforhold har stiftet selvstændig familie, og når den i Danmark fastboende person har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 eller tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold. Udlændingelovens § 9, stk. 15-19, indeholder en række yderligere bestemmelser vedrørende familiesammenføring med børn.

De sager, der er omfattet af lovforslaget, er bl.a. afgjort efter § 9, stk. 16, som affattet ved lov nr. 427 af 9. juni 2004. Det foreslås med lovforslaget, at sagerne – hvis de genoptages – skal behandles efter de regler, som blev indført ved lov nr. 566 af 18. juni 2012 om familiesammenføring med børn. Reglerne i 2004-loven og 2012-loven er omtalt nærmere nedenfor.

2.1.1. Lov nr. 427 af 9. juni 2004

Efter § 9, stk. 16, som affattet ved lov nr. 427 af 9. juni 2004 (på daværende tidspunkt § 9, stk. 13), kunne der, hvis barnet og en af barnets forældre var bosiddende i hjemlandet eller et andet land, kun gives opholdstilladelse til et barn efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, hvis barnet havde eller

havde mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der var grundlag for en vellykket integration her i landet. Dette gjaldt dog ikke, hvis ansøgningen blev indgivet senest 2 år efter, at den herboende person opfyldte betingelserne i stk. 1, nr. 2, eller hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, talte derimod. Det bemærkes, at bestemmelsen i perioden 1. juli 2004 til 30. juni 2011 var placeret i § 9, stk. 13 og i perioden 1. juli 2011 til 15. maj 2012 var placeret i § 9, stk. 17.

Ved vurderingen af, om barnet havde mulighed for en vellykket integration, blev der bl.a. lagt vægt på længden og karakteren af barnets ophold i de respektive lande, herunder om barnet havde opholdt sig her i landet tidligere, og i givet fald i hvilket land barnet havde haft hovedparten af sin opvækst, og hvor barnet havde gået i skole. Der skulle endvidere lægges vægt på, om barnet talte dansk, og om barnet talte det sprog, der tales i barnets hjemland. Herudover skulle der lægges vægt på, om barnet under sin opvækst i øvrigt var blevet præget af danske værdier og normer i en sådan grad, at barnet havde eller havde mulighed for opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der var grundlag for en vellykket integration her i landet.

Det skulle – i sammenhæng med de øvrige elementer – tillige tillægges en vis betydning, om den herboende forælder var velintegreret i og havde en stærk tilknytning til det danske samfund. Den herboende forælders intentioner og vilje i forhold til at lade barnet blive i hjemlandet indgik ligeledes i vurderingen.

Også barnets tilknytning til forælderen i hjemlandet indgik i vurderingen. Det var afgørende, hvorvidt barnets anden forælder var i hjemlandet og objektivt set var i stand til at tage sig af barnet. Det var derimod ikke et krav, at barnet f.eks. boede hos forælderen, eller at der gennem barnets opvækst havde været daglig kontakt mellem barnet og forælderen. Der blev alene set på, om forælderen i hjemlandet objektivt ville være i stand til at tage vare på barnet.

Opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføring med en herboende forælder havde efter 2004-reglerne undtagelsens karakter, hvis der blev søgt senere end 2 år efter, at den herboende forælder opfyldte betingelserne for at få barnet familiesammenført, og hvis den anden forælder fortsat opholdt sig i hjemlandet.

Der henvises i øvrigt til lovforslag nr. L 171 af 20. februar 2004.

2.1.2. Lov nr. 566 af 18. juni 2012

Ved lov nr. 566 af 18. juni 2012 blev kravet om, at der skal foretages en vurdering af, om et barn, der ønskes familiesammenført her i landet, har mulighed for en vellykket integration, hvis ansøgningen indgives senere end 2 år efter, at det er muligt, som udgangspunkt fastholdt. Der blev imidlertid foretaget ændringer i forhold til, hvornår kravet skulle stilles, ligesom vægtningen af elementerne ved integrationsvurderingen blev ændret. Der henvises til lovforslag nr. L 150 af 11. april 2012 og nærmere nedenfor.

2.1.2.1. Indførelse af en aldersgrænse, hvor der ikke stilles krav om vellykket integration

Der stilles efter lovændringen i 2012 ikke længere krav om, at der skal være grundlag for en vellykket integration for børn, der er op til 6 år ved ansøgningens indgivelse. Først fra barnets fyldte 6. år vil perioden på de 2 år begynde at løbe, inden for hvilken forælderen i Danmark kan søge barnet familiesammenført, uden at barnets grundlag for en vellykket integration skal vurderes.

I praksis indebærer dette, at børn op til det fyldte 8. år ikke skal integrationsvurderes, uanset at den herboende forælder først søger barnet familiesammenført senere end 2 år efter, at det har været muligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslag nr. L 150 af 11. april 2012.

2.1.2.2. Øget betydning af den herboende forælders integration

Efter ændringen i 2012 skal den herboende forælders integration her i landet endvidere tillægges øget vægt ved vurderingen af, om et barn har grundlag for en vellykket integration.

Ved vurderingen af den herboende forælders integration indgår det, om den herboende forælder har opnået og fortsat har fast beskæftigelse. Har den herboende forælder fuldtidsbeskæftigelse og har haft det gennem flere år, indgår dette forhold med særlig vægt.

Det indgår endvidere, om den herboende forælder har gennemført den tilbudte danskuddannelse (ved bestået prøve i dansk), og om prøven er bestået inden for den fastsatte integrationsperiode på tre år. I den forbindelse

kan det også tillægges vægt, om den herboende forælder har gjort en aktiv indsats for at opnå beskæftigelse under integrationsperioden, f.eks. ved at have deltaget i beskæftigelsesfremmende aktiviteter.

Ved vurderingen tillægges efter 2012-ændringen den modtagende families samlede forhold ligeledes betydning. Har den herboende forælders eventuelle herboende ægtefælle fast beskæftigelse, taler dette for, at den modtagende familie samlet set må antages at have en fast tilknytning til det danske samfund og dermed må anses for egnet til at sikre, at barnet vil kunne integreres, dog således at dette ikke kan stå alene, men tillægges vægt i sammenhæng med forælders forhold.

Har den herboende forælder pga. handicap været forhindret i at arbejde for egen integration – f.eks. hvis den herboende ikke har kunnet tage beskæftigelse eller kunnet tilegne sig danskkundskaber – tages der ved vurderingen af den pågældendes integration hensyn hertil.

Den herboendes forælders integration tillægges vægt i sammenhæng med de øvrige elementer, der viser den herboende forælders vilje og evne til at hjælpe barnet til en succesfuld integration, således at det samlet set må være bedst stemmende med barnets tarv at bo hos forælderen i Danmark. Det indgår i den forbindelse, om den herboende løbende har haft kontakt til barnet, og om den herboende f.eks. økonomisk har bidraget til barnets forsørgelse i hjemlandet.

Afgørelsen af, om der kan gives familiesammenføring med et barn efter reglerne om vellykket integration, beror på en samlet og konkret vurdering af alle de elementer, der indgår i integrationsvurderingen. Det betyder, at selv om et element i vurderingen ikke taler for at meddele opholdstilladelse til barnet, er den herboende ikke af den grund afskåret fra at få barnet familiesammenført.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslag nr. L 150 af 11. april 2012.

2.1.2.3. En nærmere vurdering af det faktiske forhold til forælderen i hjemlandet

Barnets forhold til forælderen i hjemlandet indgår som hidtil i den samlede afvejning af barnets muligheder for en vellykket integration her i landet. Det er således med ændringen i 2012 fastholdt, at det indgår i vurderingen,

hvorvidt barnets forælder i hjemlandet objektivt set er i stand til at tage sig af barnet (forælders evne).

Det tillægges dog i modsætning til tidligere også vægt, hvis forælderen i hjemlandet – uanset den pågældendes evne – ikke hidtil har udvist vilje til at tage sig af barnet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis barnet er opvokset uden den pågældendes daglige tilstedeværelse, således at det dermed vil være bedst stemmende med barnets tarv at bo hos forælderen i Danmark, der ønsker at påtage sig forældreansvaret.

Den omstændighed, at forælderen i hjemlandet ikke aktuelt ønsker at tage sig af barnet, kan dog ikke i sig selv føre til opholdstilladelse, men skal ses i sammenhæng med, om den herboende forælder udviser evne og vilje til at sikre barnets integration i Danmark. Omfanget og karakteren af barnets hidtidige kontakt til forælderen i hjemlandet indgår i vurderingen. Den omstændighed, at forælderen i hjemlandet erklærer, at den pågældende ikke længere ønsker barnets tilstedeværelse hos sig, kan ikke i sig selv tillægges vægt, hvis barnet hidtil er vokset op hos den pågældende eller hos andre under denne forælders varetægt og myndighed, f.eks. hvis barnet er opvokset hos denne forælders egne forældre eller andre nære slægtinge, og den eller de pågældende hidtil har været de primære omsorgspersoner i barnets liv.

Vægtningen af elementerne i integrationsvurderingen sigter mod tilfælde, hvor forælderen i hjemlandet mangler reel vilje til at drage omsorg for og påtage sig forældreansvar over barnet og heller ikke hidtil har udvist sådan vilje.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 i lovforslag nr. L 150 af 11. april 2012.

2.1.2.4. Dispensation fra 2-års grænsen ved tvist om forældremyndighed m.v.

I tilfælde, hvor en herboende forælder på grund af omstændigheder, vedkommende ikke selv er herre over, har været forhindret i at kunne søge om familiesammenføring med barnet, finder 2-årsfristen ikke anvendelse. Det omfatter f.eks. situationer, hvor der har været tvist om forældremyndigheden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslag nr. L 150 af 11. april 2012.

2.2. Lovforslagets udformning

2.2.1. Mulighed for genoptagelse af afgjorte sager

Regeringen indgik den 19. marts 2014 en aftale med Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti om at gennemføre en ændring af udlændingeloven, som skal sikre, at der gives mulighed for genoptagelse af visse sager om familiesammenføring med børn.

Aftalen blev indgået på baggrund af, at aftaleparterne har noteret sig, at der er en gruppe børn og unge, som har fået afslag efter de tidligere gældende regler om familiesammenføring med børn, og som på trods heraf er blevet i Danmark i en årrække og er blevet velintegrerede i det danske samfund.

Aftaleparterne finder, at disse børn og unge som udgangspunkt ikke kan bebrejdes den vanskelige situation, de er kommet i, da det først og fremmest skyldes deres forældre, at børnene og de unge har opholdt sig i Danmark uden opholdstilladelse. Aftaleparterne er derfor enige om, at denne særlige gruppe af børn og unge skal have mulighed for at få genoptaget og behandlet deres sag efter de mere lempelige regler om familiesammenføring med børn, som et bredt flertal i Folketinget vedtog i 2012.

2.2.1.1. Betingelser for genoptagelse

Det følger af den politiske aftale, at det skal være muligt for børn og unge, der har fået afslag på familiesammenføring med deres herboende forælder efter 2004-reglerne med den begrundelse, at det ikke var muligt at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der var grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 16, at anmode om genoptagelse af deres sag.

Med lovforslaget skabes mulighed for, at disse børn og unge – hvis sager i sin tid er vurderet efter 2004-lovens kriterier – kan få deres sag vurderet efter 2012-lovens kriterier.

Tilsvarende gælder børn og unge, som har fået en ansøgning efter § 9, stk. 1, nr. 2, afvist efter § 9, stk. 21, idet ansøgningen var indgivet, mens barnet eller den unge ikke havde lovligt ophold her i landet, havde fået fastsat en udrejsefrist eller havde en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling. Disse børn og unge har heller ikke fået vurderet deres ansøgning efter de nye regler om familiesammenføring med børn.

Forslaget sikrer, at visse børn og unge, som har fået afslag efter de dagældende regler eller har fået afvist deres ansøgning, kan få prøvet deres sag efter de regler, som blev indført ved lov nr. 566 af 18. juni 2012.

Efter lovforslaget er det for det første en betingelse for, at sagen kan genoptages, at barnet eller den unge i det væsentlige har opholdt sig her i landet i perioden fra afslaget eller afvisningen indtil det fyldte 18. år eller – hvis barnet endnu ikke er fyldt 18 år – har opholdt sig her i landet indtil tidspunktet for indgivelse af anmodning om genoptagelse. Der lægges endvidere vægt på, at dette ophold har fundet sted, mens de pågældende har været under 18 år, hvor det sædvanligvis vil være forældrene, der bestemmer, hvor et barn opholder sig. Disse børn og unge kan derfor som udgangspunkt ikke bebrejdes den vanskelige situation, de i kraft af deres ophold i Danmark er kommet i.

Det er for det andet en betingelse, at udlændingen ikke er udvist ved dom, jf. udlændingelovens §§ 22-24, eller idømt betinget eller ubetinget fængsel for strafbart forhold begået her i landet. Straf i form af bøde vil derimod ikke i sig selv afskære den unge fra at få sin sag genoptaget med henblik på at få sagen prøvet efter 2012-reglerne, men vil kunne indgå i den samlede vurdering af udlændingens integration her i landet, som skal foretages efter udlændingelovens § 9, stk. 16, hvis sagen genoptages, jf. pkt. 2.2.1.2 nedenfor.

Det er for det tredje en betingelse, at udlændingen ikke efter det fyldte 18. år har modtaget ydelser efter udlændingelovens § 42 a, stk. 2. Efter denne bestemmelse får en udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 ikke har ret til at opholde sig her i landet, udgifterne til underhold (f.eks. til mad) og nødvendige sundhedsmæssige ydelser (f.eks. hospitalsudgifter) dækket af Udlændingestyrelsen, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen. Udlændingestyrelsens dækning af nødvendige sundhedsmæssige ydelser vil efter lovforslaget ikke afskære udlændingen fra at få sin sag genoptaget.

Når det ikke er fundet nødvendigt at betinge genoptagelse af, at udlændingen i øvrigt har været selvforsørgende, skyldes det, at udlændinge, der opholder sig her i landet uden opholdstilladelse, ikke har krav på ydelser til forsørgelse mv. efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven.

Der foreslås endvidere fastsat en frist på 6 måneder til at indgive anmodning om genoptagelse. Fristen regnes fra lovens foreslåede ikrafttræden den 1. juli 2014.

Hvis betingelserne for genoptagelse ikke er opfyldt, kan sagen ikke genoptages, og det påhviler fortsat udlændingen at udrejse.

Der henvises til lovforslagets § 2, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

2.2.1.2. Behandlingen af genoptagne sager

Hvis en sag kan genoptages, skal sagen behandles efter udlændingelovens § 9 stk. 16. Lovforslaget indeholder i den forbindelse en ændring af udlændingelovens § 9, stk. 16, der alene foretages af lovtekniske hensyn, jf. forslaget § 1, nr. 1. Der er således ikke med lovforslaget tilsigtet indholdsmæssige ændringer af udlændingelovens § 9, stk. 16.

Integrationsvurderingen efter § 9, stk. 16, har i vidt omfang i sagens natur karakter af en forhåndsvurdering af, om barnet – hvis barnet får ophold i Danmark – har mulighed for en vellykket integration. De børn og unge, der er omfattet af lovforslaget, har imidlertid opholdt sig i Danmark i en længere periode og har i dette tidsrum haft mulighed for at integrere sig her i landet.

Ved vurderingen af, om der er grundlag for at meddele opholdstilladelse i de sager, der genoptages efter lovforslaget, vil det derfor indgå, om barnet eller den unge faktisk er velintegreret i det danske samfund. Der er tale om en samlet vurdering, hvor det vil kunne inddrages, om barnet eller den unge er eller har været under uddannelse og aktivt efter bedste evne har gjort en indsats for egen integration.

Det foreslås, at der med hensyn til de sager, der efter lovforslaget kan genoptages, skal ses bort fra udlændingelovens § 9, stk. 21, hvoraf det fremgår, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, kun kan indgives her i landet, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det, i tilfælde hvor en udlænding ikke har lovligt ophold, har fået fastsat en udrejsefrist eller har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling.

Hvis der ikke er grundlag for at meddele opholdstilladelse, påhviler det udlændingen at udrejse af landet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, stk. 2 og 4, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

[...]

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

[...]

5. Administrative konsekvenser for borgerne

[...]

6. Miljømæssige konsekvenser

[...]

7. Forholdet til EU-retten

[...]

8. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

[...]

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Administrative konsekvenser for stat, kom-		

muner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Miljømæssige konsekvenser		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Forholdet til EU-retten		

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er alene tale om en lovteknisk ændring af bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 16. Der er således ikke tilsigtet en ændring af bestemmelsens anvendelsesområde eller indhold. Der henvises til pkt. 2.2.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Det følger af forslaget *stk. 2*, at en udlænding, der i perioden 1. juli 2004 til 18. juni 2012 har ansøgt om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, og er meddelt afslag herpå med henvisning til udlændingelovens § 9, stk. 16, med den begrundelse, at udlændingen ikke havde eller havde mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der var grundlag for en vellykket integration, eller har fået afvist sin ansøgning efter udlændingelovens § 9, stk. 21, fordi ansøgningen var indgivet under ulovligt ophold mv., kan anmode om at få sagen genoptaget. Anmodningen skal indgives inden den 1. januar 2015.

Bestemmelsen i § 9, stk. 16, har i uændret form i perioden 1. juli 2004 til 30. juni 2011 været placeret i stk. 13 og har endvidere i perioden 1. juli 2011 til 15. maj 2012 (uændret) været placeret i stk. 17. Retsvirkningerne af bestemmelsen i § 9, stk. 21, har i perioden 1. juli 2004 til 30. juni 2011 været indeholdt i stk. 18 og har endvidere i perioden 1. juli 2011 til 15. maj 2012 været indeholdt i stk. 22. Henvisningerne til § 9, stk. 16 og 21, i lovforslaget omfatter også disse tidligere bestemmelser.

Adgangen til genoptagelse omfatter alene sager, hvor der er ansøgt om opholdstilladelse efter de regler om familiesammenføring med børn, der blev indført med ikrafttræden den 1. juli 2004 og ændret med virkning fra 20. juni 2012.

Adgangen til genoptagelse omfatter således ikke sager, hvor en ansøgning er afslået på andet grundlag end manglende mulighed for vellykket integration, eller afvist af andre grunde, end at ansøgningen var indgivet under ulovligt ophold her i landet mv. En sag vil således ikke kunne genoptages, hvis der er meddelt afslag, fordi udlændingen på ansøgningstidspunktet ikke opfyldte grundbetingelsen om at være under 15 år.

Hvis der er indgivet flere ansøgninger efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, vil udlændingen opfylde denne betingelse, hvis der blot er meddelt afslag på én af ansøgningerne med henvisning til manglende mulighed for vellykket integration, eller at én af ansøgningerne er blevet afvist under henvisning til, at den er indgivet under ulovligt ophold mv. Dette gælder alene ansøgninger efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, dvs. hvor ansøgeren var under 15 år på ansøgningstidspunktet. Hvis en udlænding efter det fyldte 15. år har ansøgt om opholdstilladelse efter f.eks. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, vil et afslag eller en afvisningen af denne ansøgning ikke skulle tillægges betydning i forhold til afgrænsningen af den periode, hvor udlændingen i det væsentlige skal have opholdt sig i Danmark for at få sin sag genoptaget, jf. forslaget § 2, stk. 2.

Genoptagelse er endvidere betinget af, at der anmodes herom inden 6 måneder regnet fra lovens ikrafttræden (det vil sige inden den 1. januar 2015). Anmodning om genoptagelse skal indgives til Udlændingestyrelsen.

Der henvises til pkt. 2.2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at genoptagelse betinges af, at en udlænding i det væsentlige har opholdt sig i landet i perioden fra afslaget eller afvisningen af ansøgningen om familiesammenføring og indtil det fyldte 18. år eller – hvis den pågældende er under 18 år – har opholdt sig her i landet indtil tidspunktet for indgivelse af anmodning om genoptagelse.

Det afgørende er således, i hvilket omfang udlændingen har opholdt sig her i landet i den periode, som løber fra datoen for afslaget på eller afvisningen af ansøgningen om familiesammenføring, og indtil den dag, udlændingen fylder 18 år eller – hvis udlændingen ikke er fyldt 18 år – indtil den dag, hvor udlændingen søger om genoptagelse.

Kravet indebærer, at udlændingen som udgangspunkt skal have boet i Danmark i den omtalte periode. Det forhold, at udlændingen i kortere tidsrum – inden for den omtalte periode – har opholdt sig uden for Danmark, f.eks. i forbindelse med fornyelse af visum, vil dog ikke udelukke genoptagelse, hvis det dokumenteres, at centrum for udlændingens liv samlet set har været i Danmark i perioden. Hvis udlændingen derimod mere permanent har taget ophold i et andet land, herunder f.eks. gået i skole mv. i dette andet land, vil betingelsen som udgangspunkt ikke være opfyldt.

Hvis der er indgivet flere ansøgninger, skal der ved fastlæggelsen af det tidspunkt, hvorfra perioden begynder at løbe, tages udgangspunkt i den ansøgning, der senest er afslået eller afvist.

Det påhviler udlændingen at godtgøre, at centrum for udlændingens liv samlet set har været i Danmark i perioden. Der er ingen begrænsning i arten af de oplysninger og dokumenter, der kan fremlægges til belysning heraf. Der vil være tale om en konkret bevismæssig vurdering af alle de oplysninger og den dokumentation, som udlændingen fremlægger.

Herudover kan Udlændingestyrelsen inddrage oplysninger, som er indgået i andre sager, som udlændingen måtte have rejst i styrelsen. Der sigtes herved navnlig til ansøgninger om visum til Danmark.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at det er en betingelse for genoptagelse, at udlændingen ikke er udvist ved dom for strafbart forhold begået her i landet eller er idømt betinget eller ubetinget fængsel for strafbart forhold begået her i landet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at det stilles som betingelse for genoptagelse, at udlændingen ikke efter det fyldte 18. år har fået dækket udgifter til underhold i medfør af udlændingeloven § 42 a, stk. 2. Dækning af nødvendige sundhedsmæssige udgifter efter § 42 a, stk. 2, er ikke omfattet. Eksempelvis vil Udlændingestyrelsens dækning af udgifter til et hospitalsophold ikke være omfattet.

Efter *stk. 2, nr. 4*, skal anmodning om genoptagelse indgives senest et halvt år efter lovens ikrafttræden, hvilket vil sige den 1. januar 2015.

Efter *stk. 3* finder udlændingelovens § 9, stk. 16, anvendelse ved behandlingen af sager, der genoptages efter *stk. 2*, og det skal endvidere indgå, om udlændingen på tidspunktet for indgivelse af anmodning om genoptagelse var velintegreret i det danske samfund.

Der kan i den forbindelse bl.a. lægges vægt på, om udlændingen er eller har været under uddannelse, eller i øvrigt har gjort en aktiv indsats for egen integration. Har udlændingen, f.eks. på grund af handicap eller lignende, været forhindret heri, skal der ved vurderingen tages hensyn hertil.

Der henvises endvidere til pkt. 2.2.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Efter *stk. 4* finder udlændingelovens § 9, stk. 21, ikke anvendelse, hvis en sag kan genoptages efter de foreslåede regler i *stk. 2*. Det medfører, at hvis sagen genoptages, er det ikke en hindring for at meddele opholdstilladelse, at ansøgningen oprindeligt blev indgivet under ulovligt ophold her i landet mv.

Efter *stk. 5* kan en anmodning om genoptagelse tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis særlige grunde taler derfor. Særlige grunde foreligger, hvis udlændingen ud fra en umiddelbar vurdering må anses for at opfylde betingelserne for genoptagelse efter det foreslåede *stk. 2*.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.